

JANIS MAJULANS ATBILD.

1. Vai Latvijā pastāv terors un kādā veidā tas izpaužas?

Latvijā pastāv komunistiskais terors. Tas izpaužas cilvēku garīgā un materiālā terorizēšanā. Garīga terorizācija pastāv uzspiežot cilvēkiem komunistiskos pasaules uzskatus un mācību.

Rodas jautājums, kāpēc komunistiskā mācība un uzskati varētu atstāt teroristisku iespaidu. Nepazīstot un nepārdzīvojot komunistiskos dzīves apstākļus, vai apskatot tos tikai ārēji var likties, ka nekāds ļauns tur nav, bet ja cilvēkam jādzīvo šajos apstākļos tad tas ir drausmīgi un nepanesami. Ārēji savu izdarību viņi slēpj. Vispirms mazliet teorētiski. Pasaule ir labi un ļauni cilvēki. Dažādas pasaules reliģijas jau daudzus tūkstoš gadus māca cilvēkiem būt labiem. Arī kristīgā ticība liek katram cilvēkam ikdienas sev atšķirtot itkā lūgšanu Dievam. Tev nebūs būt ļaunam, tev būt ļabam cilvēkam. Komunisma mācība visu labo cilvēku lūgšanas ir apgriezusi otrādāk un viņa māca Tev būs iekārot sava tuvākā mantu un visu citu kas tam pieder. Visu vajaga nacionalizēt un paņemt. Tad viss piederēs tautai. Vispirms no tā kurš ir bagātāks un tā arvien uz leju līdz nohākam pie tā kuram ir divi uzvalki. Tev drīkst būt tikai viens uzvalks - otrs tautai.

Tev būs nodot / čekai/ savu tuvāko draugu, tēvu, māti, bērnus ko viņi izteicas citādāk, kā rakstīts avīzē par jauno naudas reformu. "Paklausaties un uzrakstiet to mums". Tā prasa no katra čekas agenta. Tā miljoni cilvēki apraksta viens otru un nodot savstarpēji iznīcināšanai paši sevi. Katra aprakstītā lapa kā grēki krājas katra cilvēka kartotekā, kas ierīkota Valsts drošības komitejā. Cilvēkam vēloties labāku atalgotu darbu pārbauda viņa grēkus, vai arī viņš vēlas ceļot uz ārpusi - pārbauda grēkus. Valstī nedrošs stāvoklis - cilvēkus deportē no pierobežas apgabaliem, Tur kartotekās skaidri redzams kurus sūtīs. Tā ir katra cilvēka nedrošība par rītdienu, jo katrukā kaujamu lopu var aizvest vēlāmā virzienā. Un šis pats uzspiestais pienākums izsekot, klausīties, aprakstīt cilvēkus priekš manis bija drausmīgs, jo zināju katras aprakstīšanas nozīmi un tālāko likteni. Šādi aprakstītāji kā es atradās visās darba vietās. Daži bija zināmi, bet daži nezināmi, kā apakšūdens akmeņi uz kuriem uz kuriem varēja paklupt, tie visi ziņo par saviem biedriem. Un ja

Šie aprakstītāji ir ļauni cilvēki, tad viņi nodara ļaunu tiem kurus tie apraksta. Tie visi ir šādi aprakstītāji -agenti, ir arī tādi kas nav ieskaitīti šajā pulkā. Saistītiem cilvēkiem sākumā uzliek mazus pienākumus, novērot tikai dažus cilvēkus, bet vēlāk prasības paaug un uzliek smagākus uzdevumus. Tev būs nokaut vai iznīcināt savu tuvāku uzmetot viņam uz galvas nejauši akmeni vai ķieģeli, lai tas būtu kā nelaiemes gadījums. Tā bija ar garīdznieku Strodu. Tas nav nekas briesmīgs pie komunisma. Kas nav ar mums, tas ir pret mums un to vajaga iznīcināt.

Bet tā jau katrs cilvēks netiek terorizēts. Ja, uz reizi visi tādā veidā netiek terorizēti, šodien es, tu, rit, viņš un viņa, bet parit viņi, viņas. Tā katram pienāk sava kārta ļaunam cilvēkam būt, kaut tas tev ir pretīgi.

Tev nebūs draudzību turēt ar cilvēkiem. Tā nevar, jo neviens nevar būt vaļsirdīgs un otrādi. Bet draudzība var pastāvēt tikai vaļsirdībā un atklātībā.

Tev būs otru cilvēku iemānīt "maisā", lai to varētu iznīcināt. Ir vēl viena komunisma īpatnība. Visus savus pretiniekus, kur arī kādā zemē un valstī neatrastos vajaga iznīcināt. Bet savā zemē esošos pretiniekus neizlaist uz āru. Lai šie pretinieki nevarētu izstāstīt ļauno cilvēku - komunistu metodes un tumšos paņēmienus. Tāpēc viņi pielietoja un pielieto visādas metodes pret manu netālgriešanos Latvijā. Viņi gribēja noskaidrot Vorkali, bet ieguva vēl vienu neskaidribu klāt. Viņi nezina kur esmu palicis, ko daru, kādi plāni pret viņiem, jo pēdējā vēstulē tapa pateikts "piedzīvosiet to ko nevariet iedomāties" tas viņiem sagādā vislielāko galvas laužšenu.

Visskaidrāk par visu pārējo sapratīsiet aplūkojot pielikto zīmējumu. "Tev būs un Tev nebūs!" labo un ļauno cilvēku uztverē. Psihiskais terors ir ļoti plašs, labi pārdomāts un uz vistingrāko tiek piepildīts un izvests dzīvē. Tāpēc baznīca, kura māca cilvēkus būt labiem ir vislielākais komunisma ienaidnieks. Pēdējā laikā antireligiozai propagandai vajadzēja ieņemt galveno lomu teātros, sabiedriskos sarīkojumos, presē, radio, televīzijā. Labā apkarošanā un ļauno īpašību iedzīvināšanā ir katram cilvēkam jūtams kā smags un nepanesams slogs. Labā cilvēka īpašības komunisms nevar iznīcināt cilvēkos, tāpat arī otrādi.

Nepanesams slogs ir politiskās mācības- marksisms, leninisms un ~~xx~~ partijas vēstures īsais kurss. Tie visi obligāti jā mācās, jāzina un jāatbild attiecīgiem skolotājiem. Jā kāds šo mācību negrib, viņam seko attiecīgas represijas. Tas īsumā par garīgo teroru.

Materiālais terors. Neviens nekur nedrīkst saņemt un nopelnīt tik daudz, lai varētu pārticis dzīvot. Nav nekādu iespēju kautkur blakus nopelnīt. Augstās / nodokļiem apliktās / pārtikas cenas sagaida cilvēku un problēmas kā iztikt, kā dzīvot. Ko ēdisim pusdienās, brokastīs, vakariņās. Ko ausim kājās un vilksim mugurā. Šo visu, kā garīgo, tā materiālo stāvokli dažos vārdos nevar pateikt.

Es atdzīvinu savas atmiņas ar šejienes dzīves apstākļiem un vācu materiālus, lai kādreiz ar raksturīgiem un spilgtiem piemēriem Rietumu pasaules cilvēkiem liktu pašiem pārdzīvot tos dzīves apstākļus, kādos cilvēki dzīvo Padomju Savienībā.

Pie visa šī komunistiskā terora nav vainīgi ne krievi, ne žīdi, ne vācieši ne arī latvieši, bet ļauni cilvēki un tie var būt katra tauta.

Padomju Savienībā pie varas nācis ļaunais cilvēks. Nav jāšķir karš, lai iznīcinātu krievus, žīdus vai citas tautas, bet jāsaprot ļaunā cilvēka nodoms un darbi un jāattīsta cilvēkos īpašības, tev būs milēt un draudzību turēt un labam cilvēkam būt.

Mūsu labie spēki nav jāizlieto ļaunā iznīcināšanai, bet labā attīstīšanai.

Mēgini saprast.

2. Vai notiek deportācijas ?

Nē, nenotiek.

3. Vai izsūtīšana uz neskārtām zemēm uzskatāma par deportāciju?

Laikam nē, jo deportācija ir politisko un neuzticāmo izsūtīšana bet šeit brauc visādi. Te lielāko tiesu brauc krievi. Arī latvieši, bet ļoti maz. Tā kā šis izsūtīšanas latviešus mazāk skar. Pie šīm sūtīšanām neviens ar varu nakti netiek aizvests.

Šoreiz pietiks. Par pārējiem citā reizē un varbūt pie tikšanās.

4. Maskavas krenlī pie varas sēž ļauni cilvēki. Viņu interesēs nav uzlabot materiālo stāvokli iedzīvotājiem bet pēc iespējas iegūt to vairāk pašiem. Latviešu komunistu vadoni bija citās domās un pacēla galvas uz augšu. Kādreiz es teicu: katru galvu, kura paceļas uz augšu, to nopļauj neatkarīgi no tā vai tas ir partijas cilvēks, vai nē. Un nedrīkst būt neviena cilvēka kas domā citādāk.... Dzīvāki motīvi, laikam, materiālā stāvokļa uzlabošana iedzīvotājiem un vairāk aizstāvēt nacionālās intereses - tā kā to igauņi ir izkarojuši. Viņi katram krievam d... virsū. Krievi necieš igauņu smaku.

4.

5. Tos viņi izsūtīja uz citiem apgabaliem, tāpat par vadītājiem.
Ne uz Sibīriju.

6. Padomju Savienībā neviens lielais vai mazais nedrīkst pats domāt un savas domas izteikt, ja viņš negrib lai ar to notiek kaut kas nepatīkams. Te tāpat pastāv iepriekšteiktais par agentu darbību. Atklāti neviens nevar svērt, mērit un vērtēt. Te visur akli jāpaklausa partijas prasībām.

7. Neviens pret pastāvošo kārtību nevar pikstēt un iebilst. Katrs, ja viņš grib strādādot ko nopelnīt, viņam ir jābūt klusam, lēnam un pazemīgam. Zemnieku Padomju Latvijā vairs nav, - ir tikai kolhoznieki un tie ir tādi paši kādus rāda visus P.S. kolhozniekus. Ko viņi ēd un no kā pārtiek, to zina tikai Dievs. Un ja ar 1.janvāri kolhozniekiem ir atņemtas govīs, kā to proponēja, tad es nespēju tos apstākļus šādiem jautājumiem attēlot. Un vispār es nevaru par to domāt. Nu kaut vai tāds piemērs. Šeit, ikrītus es varu ēst 2 vāritas olas, 2 runštikus ar sviestu un kafiju, sāļu / Tā nav norma /. Rīgā brokastīs mēs varējām ēst kombinētos taukos / ne cūku taukus / saceptus kartupeļus un piedzerot saldu kafiju. Pēdējā gadā bija tikai daži gadījumi, kad no rītiem mēs varējām 4 cilvēki vienu olu apēst pieliekot klāt pie sacepamiem kartupeļiem.

Ar intelligentiem ir tā, ka daži labi nopelna. Ir arī tādi kuri ļoti maz nopelna. Fazinu kādu mākslas darbinieku kurš bija neatvietojušs. Viņš bija arī "nazis". Viņš leca acīs partijas vīriem, bet bez viņa nevarēja iztikt. Viņš labi nopelnīja. Viņam bija "Volga", tas labākais P.S. vieglais auto. Viņš cēla māju, pamatīgu. Viņš ar zināmu ironiju izteicās par šīs puses Dieva lūdzējiem. Viņam bija zināma taisnība, visu viņš bija sasniedzis ar stingru nostāju. Bet kā viņam ir pašreiz, jo tur neviens šādus pārākus cilvēkus necieš. Katru kas nopelna un saņem vairāk, to apskauž un ēd, nīst pārējie. Mani tāpat skauda, jo es pratu taisīt naudu.

8. Algu starpības nav lielas fabriku direktoriem un strādniekiem. Bet direktori var taisīt visādas kručkas un tikt pie naudas, bet strādniekam jāiztiek ar to, ko saņem, un ja var, ko zog. Kolhozos priekšsēdis saņem 1000-1500 rubļu mēnesī un vēl ap 500 iztrādes dienu. Direktors var dzīvot. Bet to ko kolhoznieks saņem, es teicu. Manā kolhozā priekšsēdētājs sev personīgi uzcēla māju, bet kolhozā nav ar ko salabot veco.

9. Par to sekos apraksts nācās lapiņās.

10. Zemnieku nav, kolhoznieki nepretojas. Šo gerevnu ir dikti maz